

[Breckmann]

Jeg vil endnu en gang sige, at vi alle sammen er taknemlige for hr. Ole M. Niensens velvilje og hjælpsomhed. Men kravene i protokollatet er altså katastrofale. F.eks. er der et krav om nedskæring i fiskernes minimumsindtægt. Det er en skændsel, at fiskerne, som allerede har mistet 40 pct. i gennemsnit af deres indtægt, nu igen skal ofre mere på socialismens bundløse og umættelige alter, mens hele den offentlige sektor, der er årsag til krisen, nu igen undgår nedskæringer.

Det næste punkt i protokollatet er et krav om balance i arbejdsløshedsforsikringen. Er man først begyndt at betale folk for ikke at arbejde, bliver ledigheden vel en permanent del af samfundslivet. Og selv om de aller fleste helst vil arbejde, er der altid måske et par procent eller 5 pct., der foretrækker en betalt fritid. Og et højt skattetryk på arbejdsindtægt gør ofte, at bistand betaler sig bedre end lønnet arbejde. Men dermed har de socialistiske partier vel sikret sig en ny fast stemmestab i tillæg til mange af de offentligt lønnede pressionsgrupper.

Masseflugten fra Færøerne tager fart efter 1. november i år, når færøske ledige kan komme direkte på dansk bistand. Dermed har det socialistiske landsstyre kunstigt flyttet udgifter til færøske ledige over på danske a-kasser. Men dermed har de også kunstigt fjernet en synlig del af krisen og forventer måske endda, at de foretagsomme flytter først, mens de efterværende vel er dem, der tænker og stemmer socialistisk.

Og så lever man videre på den store socialistiske løgn, nemlig at det offentliges behov altid er mere vigtigt, og at det er på bekostning af den enkelte borgers tarv.

Atli Dam (S):

Hr. formand! Forslaget om yderligere statslån til Færøernes landsstyre, bl.a. til indskud i Sjóvinnubankin og Den Danske Banks tidligere datterbank på Færøerne, er en opfølgning af aftalen af 28. maj mellem regeringen og landsstyret, hvor der forudsattes forhandlinger i september om finansieringsbehovet for 1994 med opfølgning i en folketingsbeslutning som denne.

Aftalen, som landsstyret er gået med til, kan jeg tilslutte mig, da der ikke foreligger alternative muligheder. Det skal dog ikke være nogen

hemmelighed – og det har jeg tidligere givet udtryk for her i salen – at jeg ikke finder alle de pålagte betingelser hensigtsmæssige, specielt ikke hvis det er en hurtig genopretning af Færøernes økonomi, der sigtes på. Det drejer sig specielt om de såkaldt omsættelige kvoter og forsøget på at beskutte nogle af de største indtægter fra 1980'erne.

Hvad det sidste angår, får vi, som andre har påpeget, ikke fat på disse, men i stedet en vis andel af den almindelige solide og langsigtede opsparing. Men da der ikke er stort andre steder at hente et yderligere provenu end i pengeinstitutterne, og da de omsættelige kvoter allerede er accepteret af landsstyret, har jeg også på Færøerne tilsagt landsstyret min støtte til disse tiltag. Det har derfor ikke relevans at rejse en debat om dette i dag.

Heller ikke fører det nogen vegne nu at forsøge at få mere progressive elementer ind i aftalen, der ikke indeholder ret mange muligheder for en aktivering af færøsk erhvervsliv, således at vi kan komme ud af den arbejdsløsheds-klemme, som vi er havnet i. Men jeg vil tillade mig at påpege, som også andre har gjort, at de mange penge, der allerede er pumpet i de to færøske banker, udelukkende er gået til at opfylde soliditetskravene og derfor ikke er kommet i arbejde på Færøerne, men i stort omfang umiddelbart er returneret til Danmark og udlandet.

Det er nu engang sådan, at får vi ikke reduceret arbejdsløsheden til 8-10 pct. meget hurtigt, så vil de fleste andre tiltag være resultatløse og forgæves.

Siden aftalen 6. oktober 1992 er der sket store ændringer i forudsætningerne for landsstyrets låntagning til bankerne, specielt med hensyn til det nødvendige omfang af lånene.

Det står fast, at den 6. oktober 1992 drejede det sig isoleret om en forholdsvis stor – men i sammenligning med de nuværende tal mindre – egenkapitaltilførsel til den mindre bank, der ikke havde nogen stor organisation i ryggen, efter at dens samarbejdspartner, Handelsbanken, var fusioneret med Den Danske Bank. Ja, det blev klart tilkendegivet af Den Danske Bank, Finanstilsynet og Statsministeriet, at der ikke kom problemer for landskassen og/eller krav til den færøske skatteborger i den forbindelse, hvad angår Føroya Banki.